

Zmarł ppłk dypl. inż. pil. Adam Hoderny

#Lotnictwo wojskowe #Ludzie #Obrona terytorialna 17 sierpnia 2022

13 sierpnia 2022 zmarł w szpitalu w Gdyni ppłk dypl. inż. pil. Adam Hoderny, zasłużony oficer Lotnictwa Polskiego, członek Związku Żołnierzy WP i Malborskiego Stowarzyszenia Lotników. Adam Hoderny urodził się 18 marca 1952 w Stegnie, w pobliżu Gdańska. Ukończył szkołę podstawową, a następnie w 1972 Liceum Ekonomiczne w Malborku. Tu zainteresował się lotnictwem. Zauroczony techniką podjął studia w Wyższej Oficerskiej Szkole Samochodowej w Pile. Tętniące życiem bojowe lotnisko w Pile zafascynowało młodego studenta i po roku nauki, na usilne prośby przeniesiony został do dęblińskiej *Szkoły Orląt*.

/ Zdjęcie: via Henryk Czyżyk

Pomyślne ukończenie trzeciego roku studiów umożliwiło podjęcie szkolenia praktycznego w powietrzu na samolocie TS-11 Iskra w Radomiu. Po powrocie do Dęblińska dokończył studia, przeszkolił się na Lim-5 z perspektywą służby w lotnictwie myśliwskim. Promowany w marcu 1976 na podporucznika-pilota zawodową służbę w powietrzu rozpoczął w 41. plm w Malborku. Szybko dała o sobie znać jego aktywność, pęd do osiągnięcia coraz wyższych, trwale ugruntowanych umiejętności.

Z nalotem osobistym 760 h został skierowany do TSWL w Zamościu, gdzie opanował teoretyczną wiedzę o naddźwiękowym myśliwcu MiG-21. Po ukończeniu kursu przeniesiony do 2. plm *Kraków* w Goleniowie opanował pilotaż nowego myśliwca we wszystkich warunkach atmosferycznych w dzień i w nocy, a także operowanie z drogowego odcinka lotniskowego Kliniska. Świetne wyniki w powietrzu dały podstawę do uzyskania uprawnień instruktorskich.

Jego ceniona aktywność, bezpieczna realizacja zadań w powietrzu, a także nienaganny styl bycia złożyły się na uhonorowanie go przez 2. plm tytułem Pilota Roku 1983. Rok później (w czasie nieobecności dowódcy eskadry) doskonale zaprezentował pododdział w działaniach bojowych podczas inspekcji SZ pułku. Wyróżnieniem było skierowanie na studia w ASG WP bez konieczności zdawania egzaminów wstępnych.

Po ukończeniu studiów w 1988 powrócił do macierzystego pułku, do Goleniowa, na stanowisko dowódcy 3. eskadry lotnictwa myśliwskiego. Dwa lata później został zastępcą dowódcy 41. plm ds. liniowych. Jego inicjatywy w szkoleniu taktyczno-ogniowym pułku owocowały wysokim poziomem realizacji zadań szkoleniowo-bojowych. Nic dziwnego, że w 1995 powierzono mu obowiązki Inspektora Techniki Pilotowania w 2. Korpusie OP w Bydgoszczy, a w latach 1996-1999 był szefem Wydziału Szkolenia w Szefostwie Lotnictwa Dowództwa WLOP w Warszawie. Obarczony odpowiedzialnością za poziom przygotowania taktyczno-bojowego lotnictwa organizował i przeprowadzał cenione przez wszystkich kursy dowódców lotniczych jednostek ZLOT. Za długoletnią, tak owocną działalność lotniczą w 1996 uhonorowany został statuetką Ikara.

W 2000 przewodniczył polskiej ekipie w międzynarodowych pokazach lotniczych w W. Brytanii prezentując w powietrzu grupę pilotażową *Orlik* z 60. Ipsz z Radomia. Po powrocie objął stanowisko szefa Oddziału Ratownictwa w Dowództwie WLOP, a następnie wrócił do 1. Brygady Lotnictwa Taktycznego w Świdwinie na szefa Szkolenia Lotniczego. Wytypowany do przygotowania pierwszej grupy polskich pilotów z 1. plm Warszawa do działań w ramach wojsk lotniczych NATO, wywiązał się z tego zadania znakomicie, uzyskując wysokie noty natowskich specjalistów i uznanie mińskich pilotów. Mimo nawału obowiązków w 2002 ukończył podyplomowe studia z zakresu administracji publicznej w murach Akademii Rolniczej w Szczecinie i pożegnał się z bojowym lotnictwem.

Był pilotem wojskowym klasy mistrzowskiej, legitymującym się nalotem osobistym 2070 h, w tym 1600 na myśliwcach naddźwiękowych. Wykonywał zadania na samolotach PZL-130 Orlik, TS-11 Iskra, SBLim-2, Lim-5, MiG-21 i Su-22UM3K.

Będąc na emeryturze dużo czasu poświęcał pracy społecznej. Był prezesem Koła nr 20 Związku Żołnierzy Wojska Polskiego w Malborku, członkiem Malborskiego

Stowarzyszenia Lotników, członkiem prezydium Pomorskiego Zarządu Wojewódzkiego ZŻ WP w Gdańsku, przewodniczącym Zarządu Miejskiego Sojuszu Lewicy Demokratycznej w Malborku, radnym Rady Miasta w Malborku, a przede wszystkim dobrym człowiekiem. Współpracował ze Szkołą Podstawową nr 3 im. 2. Pułku Nocnych Bombowców *Kraków* w Malborku oraz innymi szkołami i instytucjami. W czerwcu 2022 zorganizował w Malborku zjazd absolwentów Promocji – 1976 WOSL. Mieszkał w Malborku. Był odznaczony: Złotym (2002) i Srebrnym (1991) Krzyżem Zasługi, Odznaką i tytułem honorowym *Zasłużony Pilot Wojskowy RP* (2002) oraz innym odznaczeniami państwowymi i wojskowymi.

Ceremonia żałobna pożegnalna rozpocznie się 19 sierpnia 2022 o godzinie 9:30, w kościele pw. Błogosławionej Urszuli Ledóchowskiej w Malborku, po której nastąpi odprowadzenie na cmentarz komunalny w Malborku, gdzie zostanie pochowany. Niech Matka Boska Loretańska ma Go w Swojej opiece. Cześć Jego Pamięci!